

πίστει τῇ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐκδεχόμενοι. οἱ μὲν οὖν Λακε- B
 δαιμονίων ἄρχοντες ἀνδρὸς οὐκ εὖ βεβιωκότος γνώμην δοκι-
 μάσαντες ἑτέρῳ προσέταξαν εἰπεῖν εὐδοκιμοῦντι περὶ τὸν βίον
 καὶ τὸ ἠθος, ὀρθῶς πάνυ καὶ πολιτικῶς ἐθίζοντες τὸν δῆμον
 ὑπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἢ τοῦ λόγου τῶν συμβουλευόντων 5
 ἄγεσθαι. τοὺς δ' ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους ἀφαιροῦντα χρῆ τὴν
 τοῦ λέγοντος δόξαν αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ἐξετάζειν. ὡς γὰρ πο-
 λέμου, καὶ ἀκροάσεως πολλὰ τὰ κενὰ ἔστι. καὶ γὰρ πολὺ τοῦ
 λέγοντος καὶ πλάσμα καὶ ὄφρυς καὶ περιαντολογία, μάλιστα
 δ' αἱ κραυγαὶ καὶ οἱ θόρυβοι καὶ τὰ πηδήματα τῶν παρόν- C
 των συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατὴν καὶ νέον ὥσπερ ὑπὸ 11
 ῥεύματος παραφερόμενον. ἔχει δέ τι καὶ ἡ λέξις ἀπατηλόν,
 ὅταν ἠδεῖα καὶ πολλὴ καὶ μετ' ὄγκου τινὸς καὶ κατασκευῆς
 ἐπιφέρεται τοῖς πράγμασιν. ὡς γὰρ τῶν ὑπ' αὐλὸν ἀδόντων
 αἱ πολλαὶ τοὺς ἀκούοντας ἀμαρτίαι διαφεύγουσιν, οὕτως πε- 15
 ριττῆ καὶ σοβαρὰ λέξις ἀντιλάμπει τῷ ἀκροατῇ πρὸς τὸ δηλού-
 μενον. ὁ μὲν γὰρ Μελάνθιος, ὡς ἔοικε, περὶ τῆς Διογένους
 τραγωδίας ἐρωτηθεὶς οὐκ ἔφη κατιδεῖν αὐτὴν ὑπὸ τῶν ὀνο-
 μάτων ἐπιπροσθουμένην· αἱ δὲ τῶν πολλῶν διαλέξεις καὶ με- D
 λέται σοφιστῶν οὐ μόνον τοῖς ὀνόμασι παραπετάσμασι χρῶνται 20
 τῶν διανοημάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ
 μαλακότησι καὶ περιήσεσιν ἐφηδύνοντες ἐκβακχεύουσι καὶ παρα-
 φέρουσι τοὺς ἀκροωμένους, κενὴν ἠδονὴν διδόντες καὶ κeno-
 τέραν δόξαν ἀντιλαμβάνοντες. ὥστε αὐτοῖς συμβαίνει τὸ ὑπὸ
 Διονυσίου ρηθέν. ἐκεῖνος γάρ, ὡς ἔοικεν, εὐδοκιμοῦντι κιθα- 25
 ρωδῶ παρὰ τὴν θέαν ἐπαγγειλάμενος δωρεάς τινὰς μεγάλας
 ὕστερον οὐδὲν ἔδωκεν ὡς ἀποδεδωκὼς τὴν χάριν· 'ὅσον γάρ'
 ἔφη 'χρόνον εὐφραίνεις ἄδων, τοσοῦτον ἔχαιρες ἐλπίζων.' E
 τοῦτον δὲ τὸν ἔρανον αἱ τοιαῦται πληροῦσιν ἀκροάσεις τοῖς